Μνήμων

Τόμ. 13 (1991)

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΠΕΤΡΑΚΟΣ

doi: [10.12681/mnimon.443](https://doi.org/10.12681/mnimon.443)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Β. Χ. (1991). ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ. *Μνήμων*, 13, 349-358.
<https://doi.org/10.12681/mnimon.443>

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἡ ἀξία ἐνὸς ἀρχείου, γενικοῦ ἢ μερικοῦ, εἶναι συνάρτηση τῆς ἀριότητάς του. Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ τὸ ἀρχεῖο τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πληρέστερα τῆς Ἑλλάδος. Περιέχονται σ' αὐτὸ ὅλα τὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία ἢ ἐκεῖνα ποὺ ἀπευθύνθηκαν σ' αὐτὴν ἀπὸ τὸ 1837 ὡς σήμερα, τὰ δεμένα σὲ τόμους πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς, μητρῶα ἐταίρων, βιβλία πρωτοκόλλου, οἰκονομικὸ ἀρχεῖο, κατάλογοι ἀρχαίων καὶ ἄλλα εἰδικώτερα ἀρχεῖα, μετὰξὺ τῶν ὁποίων τὰ ἀρχεῖα τῶν φωτογραφιῶν καὶ τῶν σχεδίων εἶναι μοναδικὰ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιολογία, δεδομένου ὅτι τὰ ἀνάλογα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας (τῶν Ἐφορειῶν Ἀρχαιοτήτων) ἀρχισαν νὰ σχηματίζονται μετὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς ὑπηρεσίας (τὴν πρόσκαιρη, 1959-1967) καὶ περιέχουν εἰκόνες καὶ σχέδια ἀρχαίων καὶ ἀνασκαφῶν ποὺ βρέθηκαν ἢ ἔγιναν κυρίως ἀπὸ τὸ 1960.

Ἡ κεντρικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία διαθέτει ἓνα μεγάλο καὶ πολύτιμο ἀρχεῖο, ἀκατάταχτο (βλ. *Μνήμων* 12 (1989) 230-232) ποὺ φιλοξενεῖται στὸ Ἐθνικὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο, πολυτιμότερο ἰδίως γιὰ τὰ χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ὑπηρεσία δὲν ἐξέδιδε ἐπιστημονικὸ περιοδικό. Τὸ ἀρχεῖο αὐτὸ συμπληρῶνεται μετὰ τὰ πολυπληθῆ ὑπηρεσιακὰ ἀρχεῖα τῶν Ἐφορειῶν Ἀρχαιοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ πληρότης εἶναι συνάρτηση τῆς προσωπικότητος τῶν ἐκάστοτε προΐσταμένων τους καὶ τῶν πολλῶν διοικητικῶν διαιρέσεων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀρχαιολογικὴ ἀποψη, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκέντρωσης τοῦ 1973*.

Τὸ ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας κατατάχθηκε γιὰ πρώτη φορὰ συστηματικὰ τὸ 1959, μετὰ τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ Γεωργίου Βέλτσου, ἀπὸ τὸν Λέανδρο Βρανούση, τὸν Μενέλαο Τουρτόγλου καὶ τὸν Βασίλειο Πετράκο μετὰ τὴν ἐποπτεία τοῦ Μανούσου Μανούσκα. Σ' αὐτοὺς προστέθηκε ἀργότερα ὁ Βασίλειος Σφυρόερας ὁ ὁποῖος ἔκαμε καὶ εὐρετήριο τῶν Πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου.

Σημείωση. Ἀρχεῖακὸ ὕλικὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας δημοσιεύει τακτικὰ στὸ περιοδικὸ *Ενήμερωτικὸ Δελτίο* τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (ΕΔΑΕ 1988-****) ποὺ ἐκδίδεται γιὰ ἐνημέρωση τῶν ἐταίρων καὶ διανέμεται δωρεάν.

* Τὸ τμῆμα τοῦ ἀρχείου τῆς Ὑπηρεσίας τῆς πρώιμης ὀθωνικῆς περιόδου βρίσκεται στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ χρῆση του ἔχει γίνει ἀπὸ τὸν Γ. Φαρμακίδη (*Ὁ ζωγράφος Ἀθανάσιος Τατρίδης*, Ἀθήνα 1960) καὶ τὴν Ἀγγελικὴ Κόκκου (*Ἡ μέριμνα γιὰ τὶς ἀρχαιοτάτες στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ πρῶτα μουσεῖα*, Ἀθήνα 1977). Ἡ κατάταξη καὶ εὐρετηρίαση τοῦ ὅλου ἀρχείου, παρὰ τὸ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μόνη μέριμνα Διεύθυνσης τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, δὲν ἔχει γίνει οὔτε φαίνεται δυνατὴ στὸ προσεχές μέλλον.

Τὸ ἀρχεῖο τῶν ἐγγράφων

Περιέχει ὅλα τὰ ἐγγράφα τῆς Ἑταιρείας, εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ πρῶτος Ὁργανισμὸς τῆς Ἑταιρείας ὑπογραμμένος ἀπὸ τοὺς ιδρυτὲς ἐταίρους (Μπέλιος, Πιττάκης, Ραγκαβῆς, Ρίζος κλπ.) δημοσιευμένος πολὺς φορὲς (βλ. Β. Χ. Πετράκος, *Ἱστορία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας*, 214-220). Τὰ ἐγγράφα ἔχουν καταταχθεῖ χρονολογικὰ καὶ ἀριθμητικὰ. Κάθε φάκελος περιέχει τὰ ἐγγράφα ἐνὸς ἔτους εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα μαζί, κατὰ τὴ σειρά τῆς πρωτοκόλλησής τους. Τὰ ἀπρωτοκόλλητα ἐγγράφα, ἐγκύκλιοι, διαφημιστικά, ἐπιστολές, ἐσωτερικὰ ἐγγράφα (σημειώματα, ὑπομνήματα) τῆς Ἑταιρείας, καταστάσεις κλπ. βρίσκονται στὸ τέλος τοῦ κάθε ἔτους. Κατὰ τὴν ἀρχικὴ κατάταξη (1837-1959) δὲν σχηματίστηκαν φάκελοι ὑποθέσεων γιὰ νὰ τηρηθεῖ ἡ αὐστηρὴ χρονολογικὴ σειρά τῶν ἐγγράφων καὶ νὰ μὴ δημιουργηθεῖ πρόβλημα συσώρευσης ἐγγράφων πολλῶν ἐτῶν σὲ ἓνα καὶ ὥς ἐκ τοῦτου δυσχέρεια ἀνεύρεσής τους.

Τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου

Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου (*Ἐφορείας* μέχρι τοῦ 1859) σώζεται ἡ σειρά τῶν Πρακτικῶν σὲ δεμένους τόμους. Τῶν παλαιότερων ἐτῶν εἶναι ἄδετα, σὲ φύλλα. Τὰ Πρακτικὰ τηροῦσε καὶ τηρεῖ ὁ Γραμματεὺς, εἴτε ὁ ἴδιος (Α. Ρ. Ραγκαβῆς, Σκ. Βυζάντιος, Κ. Πιττάκης, Στ. Α. Κουμανούδης) εἴτε τρίτο πρόσωπο, ἐκφράζουν ὅμως πάντα τὴ δική τους ἀντίληψη τῶν πραγμάτων. Πολλὰ ἀπὸ ὅσα περιέχονται στὰ Πρακτικὰ ἀνακοινώνονται σὲ τρίτους μὲ ἐγγράφα τῆς Ἑταιρείας, σπουδαῖες συζητήσεις ὅμως γιὰ ἀρχαιολογικά, πολιτικά, γλωσσικά ἢ προσωπικά θέματα δὲν ἔγιναν γνωστές. Στὰ βιβλία τῶν Πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου περιέχονται (μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1894) καὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν ἐτήσιων ἀρχαιρεσιῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ Καββαδία (1895 ἐξ.) τηροῦνται σὲ ἰδιαιτέρο βιβλίον.

Τῶν πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου (τῶν ἐτῶν 1837-1974) ἔχει γίνεи ἀποδελτίωση ἀπὸ τὸν Βασίλειο Σφυρόερα.

Ἀρχαιολογικὴ Ἐπιτροπὴ

Στὴν Ἑταιρεία φυλάσσονται τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς βραχύβιας Κρατικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς (σ. 24, 1837-1838), τοῦ πρώτου Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, τῆς ὁποίας τὸ κύριο ἔργο ὑπῆρξε ἡ ἐκδοσις τῆς *Ἐφημερίδος Ἀρχαιολογικῆς*, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἐπιτροπὴ ἀρχικὰ διὰ τοῦ Ραγκαβῆ καὶ ἀπὸ τὸν Κυριακὸ Πιττάκη κατόπιν μέχρι τοῦ 1860.

Ἀρχαιολογικὸς Σύλλογος

Μὲ τὸν Ὁργανισμὸ τοῦ 1848, ἔργο τοῦ Ραγκαβῆ, ἰδρύθηκε μέσα στὴν Ἑταιρεία ὁ «Σύλλογος τῶν βουλευομένων μελῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας», σῶμα ξέχωρο μὲ φιλοδοξία νὰ καλλιεργήσει τὴν ἐπιστήμην τῆς ἀρχαιολογίας καὶ νὰ συμβουλευε τὴν Κυβέρνησιν σὲ κάθε σημαντικὸ ἀρχαιολογικὸ πρόβλημα. Τὰ χειρόγραφα Πρακτικὰ του εἶναι τῶν ἐτῶν 1848-1854 (σ. 120), ὡς τὴ νέκρωσις δηλαδὴ τῆς Ἑταιρείας. Οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Συλλόγου ταυτίζονται στὰ περισσότερα μὲ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἑταιρείας.

Κύριο ἔργο τῶν μελῶν ἦταν ἡ συγγραφὴ καὶ δημόσια ἀνάγνωση «ὕπομνημάτων» ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλάχιστα δημοσιεύτηκαν.

Γενικὲς Συνελεύσεις

Ἀπὸ τοῦ 1895 τὰ Πρακτικὰ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν ἐταίρων καὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τηροῦνται σὲ ἰδιαιτέρο βιβλίο. Ὑπάρχουν ἐπίσης, ἐξ ἴσου ἔγκυρα, καὶ τὰ πρόχειρα Πρακτικὰ τῶν Συνελεύσεων σὲ φύλλα. Πολλῶν συνελεύσεων διατηροῦνται ἀκόμη καὶ τὰ ψηφοδέλτια, ὅταν κατὰ τὴ διάρκειά τους γίνονταν καὶ ἀρχαιρεσίες.

Μητρῶο ἐταίρων

Τοῦ μητρῶου τῶν ἐταίρων ὑπάρχουν δύο βιβλία. Τὸ πρῶτο, τὸ παλαιὸ μητρῶο, περιλαμβάνει τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας τῆς πρώτης ἑκατονταετίας (1837-1937), τὸ δεύτερο περιλαμβάνει, μὲ νέα ἀρίθμηση, τοὺς ἐταίρους ἀπὸ τοῦ 1938 (ἐορτὲς ἑκατονταετηρίδος) καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ ἀρίθμηση στὸ πρῶτο βιβλίο τῶν ἐταίρων δὲν εἶναι συνεχὴς καὶ κανονικὴ. Εἶναι χωρισμένο σὲ μέρη, δηλαδὴ κατὰ καιροὺς, σύμφωνα μὲ τὰ γεγονότα τῆς Ἑταιρείας ἢ τὴ δημιουργία νέων κατηγοριῶν ἐταίρων, ἀρχίζε νέα ἀρίθμηση τὴν ὁποία κάποτε ἐγκατέλειπαν.

Ὁ κατάλογος ἀρχίζει στίς 28 Ἀπριλίου 1837 χωρὶς τίτλο. Πρῶτος εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Μπέλιος καὶ τελευταῖος ἀρ. 436 (28 Ἀπριλίου 1848) τὸ μέλος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Eugène Gandar.

Μὲ τὴν μεταρρύθμιση τοῦ 1848 ποὺ ἔκαμε ὁ Ραγκαβῆς (*Ἱστορία τῆς Ἀ. Ἐτ.*, 33) ἀρχίζει νέος κατάλογος: *Μέλη ἀποτελοῦντα τὴν Ἑταιρίαν τὴν 30 Δεκεμβρίου 1847*: Πρῶτος εἶναι ὁ Prokesch d'Osten καὶ ἀκολουθοῦν γνωστὰ πρόσωπα τῆς Ἀθήνας (3 Ἰω. Παπαρρηγόπουλος, ὁ πρόξενος τῆς Ρωσίας καὶ ἀρχαιοκάπηλος· 4 Γρώπιος· 8 Ρήγας Παλαμίδης· 12 Α. Μάμουκας· 14 Γ. Γεννάδιος· 21 Α. Ρ. Ραγκαβῆς· 23 Γ. Ψύλλας· 26 Ν. Βάμβας· 32 Γ. Σταύρου· 38 Π. Σούτζος· 42 Κ. Πιττάκης· 46 Κ. Παπαρρηγόπουλος· 84 Εὐθ. Καστόρχης, 8 Μαΐου 1851· 97 Κων. Γαλάτης).

Ἀκολουθοῦν νέες κατηγορίες: *Μέλη συντελῆ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν*: 1 Σκυλίτζης Ὀμηρίδης (28 Ἀπρ. 1837)· 8 Σωτήριος Π. Σκουμπουρδῆς (10 Δεκ. 1848). Ἡ κατηγορία αὕτὴ καταλαμβάνει μόνο μία σελίδα. Ἡ ἐπόμενη δημιουργεῖται πάλι ἐξ αἰτίας τῆς μεταρρύθμισης τοῦ 1848: *Σύλλογος τῶν βουλευομένων μελῶν* (*Ἱστορία Ἀ. Ἐτ.*, 321) μὲ 23 ἐγγεγραμμένους. Λείπουν πέντε πρόσωπα γιὰ τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὸ ὅτι εἶχαν ἐκλεγεῖ.

Ἀντεπιστέλλοντες τοῦ Συλλόγου: ἀρ. 1 Raoul Rochette (5 Ἰουλ. 1848)· ἀρ. 54 Franz Borp (24 Μαρτ. 1851). Τὰ μέλη ποὺ ἀκολουθοῦν ἀριθμ. 55-92 εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὸν Γεώργιο Οἰκονόμο μὲ βάση δημοσίευμα τῆς Ἀθηνᾶς γιὰ τὸν Κάρολο Müller (20 Ἀπρ. 1840) καὶ τοῦ καταλόγου ποὺ δημοσιεύτηκε στὰ Πρακτικὰ τῆς Ε' Γενικῆς Συνεδριάσεως.

Ἀπὸ τοῦ 1858 ποὺ ἀναβιώνει ἡ Ἑταιρεία ἀρχίζει νέος κατάλογος καὶ νέα ἀρίθμηση. *Μέλη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας 1858*: 1 Φίλιππος Ἰωάννου (16 Αὐγ. 1858), 1520α (1887), 1718 (1894), 2551 (1930), 2602 (1937).

Ὑπάρχουν ἀκόμη στὸ παλαιὸ Μητρῶο δύο μερικοὶ κατάλογοι: *Ἠγεμόνες, ἐπίτιμοι Πρόεδροι, Ἀντιπρόεδροι καὶ μέλη*: ἀρ. 1 ἢ Α.Α. Ὑψηλότης ὁ ἡγεμὼν διάδοχος τῆς

Πρωσίας Φρειδερίκος Γουλιέλμος (1 'Ιουν. 1839) και *Μέλη συντελῆ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος*: ἀρ. 1 Ph. W. van Henode (1 Νοεμ. 1837)· ἀρ. 410 Δημήτριος Ροδοκανάκης (16 Μαΐου 1864).

Ἐνδιαφέρουσες εἶναι σημειώσεις τοῦ Ραγκαβῆ γιὰ τὰ παλιότερα χρόνια καὶ τοῦ Στεφάνου Α. Κουμανούδη ἀπὸ τὸ 1858 ἕως τὸ 1894.

Μέλη ἀποτελοῦντα τὴν ἑταιρίαν, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1847: 46. Κ. Παπαρρηγόπουλος, καθηγητῆς: ἀνήγγειλε τὴν 7 Μαΐου 1851, ὅτι ἔπαυσεν· 70. Ι. Βενθύλος, καθηγητῆς: ἀνήγγειλε κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἀντιγραμματέως τὴν 7 Μαΐου 1851 ὅτι δὲν εἶναι πλέον μέλος τῆς ἑταιρίας. 90. Λεωνίδας Δέμης, 5 'Ιανουαρ. 1852, ἐν Πετροπόλει, κατ' αἴτησιν ἑγγραφον αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔκειντο δυὸ ὀλλανδικά.

Παλιὸ Μητρώο: 165 Raoul Rochette: Ὡς μέλος ἀντεπιστέλλον ἐζήτησε νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν τακτικῶν· 271. Πλέσσος, ἐλεγκτῆς: Ἡσθένησεν ἀπὸ παραφροσύνης 1841· 405. Κ. Ἀσώπιος: Ὁ Κ. Ἀσώπιος εἶχε διορισθῇ μέλος τῆς Ἐφορείας χωρὶς νὰ εἶναι μέλος τῆς ἑταιρίας. Μετὰ ταῦτα ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ δίπλωμα αὐτῆς.

Μέλη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας 1858: 2. Ἰωάννης Γ. Παπαδάκης, καθηγητῆς καὶ πρύτανης ἐν ἔτει 1876. [Διαγεγραμμένα: Ἀπέθανε τῇ 2 Νοεμβρίου 876 καὶ διετάξαμεν τὴν ἀργίαν τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὴν 3 Νοεμβρ. Αὐτὸς πολλὰ ἔτη τὰς διηύθυνεν ἀόκνως καὶ ἐπωφελῶς. Δὲν ἀπέθανε]. Ἀπέθανε τῇ 31 Δεκεμβρίου 1876.

6. Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος, καθηγητῆς Πανεπιστημίου: Ἐγένετο καὶ σύμβουλος τῆς Ἑταιρείας, ἀλλ' ὕστερον ἐπειδὴ ἐκαπηλεύετο τὰ ἀρχαῖα ἀπεπέμφθη εὐφύμως τῷ 187.. Παρὰ τούτου τὰ ἀρχαῖα ἐμπορευομένου δὲν ἐζητήθη συνδρομὴ τῷ 1882 καὶ 1883, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

15. Σπυρίδων Φιντικλῆς, καθηγητῆς: Ἀπέθανε τῇ 24ῃ πρὸς τῇ 25ῃ Δεκεμβρίου ὥρα 9ῃ μ.μ.

65. Μισαήλ: κρῆς, ἀρχιερεὺς Πατρῶν: ἔγινεν ὁ ἀνὴρ ἔπειτα Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ διέτρεβεν ἐν Ἀθήναις. Ἀπεβίωσεν δὲ τῇ 21 'Ιουλίου 1862 χωρὶς οὐδὲν ποτὲ ποσὸν νὰ πληρώσῃ.

200. (1859, 18 'Ιανουαρίου). Ἰωαν. Καρασούτσας, καθηγητῆς: ἀπεβίωσεν ἐν μελαγχολίᾳ τῷ 1873.

315. Λέων Μελάς, Ἥπειρος: Εἶπε νὰ τὸν σβέσωμεν ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ τοῦ 1874 θυμωθείς: ἀπέθανε δὲ τῷ 1879. Ἐχάρισε καὶ δρ. 100.

422. Παῦλος Λάμπρος, νομισματογνῶμων: παρὰ τούτου τῷ 1882 καὶ 1883 δὲν ἐζητήθη συνδρομὴ ὡς ἀρχαιοπώλου κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας.

511. Ἀναστάσιος Γούδας, ἱατρός: διεγράφη τῇ 18 Μαρτ. 1867. Τῷ δὲ 1872 καὶ κατέστρεψεν ἀρχαίον περιβόλου τῆς πόλεως λείψανα ἐν τῷ ἀγρῷ του δι' ὃ καὶ ἐδικάσθη, ἀλλ' ἠθωώθη!! ὕστερον δὲ ἀνήθη ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος! Ἀπέθανε τῷ 1883 ἡ 4.

528. Σωτήριος Σωτηρόπουλος, τμηματάρχης. Ὑπουργὸς τῷ 1861 καὶ τῷ 1871. Βουλευτῆς τῷ 1874. Διεγράφη τῇ 18 Μαρτ. 1867 κατ' αἴτησίν του ὡς ἄπορος μετὰ τὸ περιπεπτωκέναι εἰς ληστὰς ὕστερον ὅμως ἔγινεν ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας διευθυντῆς καὶ ὑπουργός. Γενόμενος δὲ σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας τῷ 1871 ἤρχισεν πάλιν νὰ πληρῶνῃ συνδρομὴν καὶ οὕτω διετέλει σύμβουλος μέχρι τέλους τοῦ 1871.

614. (1860, 28 Μαΐου) Πριγκίπισσα Ἑλένη Κολτζῶφφ Μασάλσκη, ἡ ἐπιλεγομένη Δώρα Ἰστρίας. Ἡπειροβλαχία, συγγραφεύς: ἐπίτιμον μέλος(!). Δὲν ἐπλήρωσε τίποτε οὔτε τότε οὔτε ὕστερον, ἔστειλε δὲ ἡμῖν εἰς ἀνάγνωσιν ὑπομνήματά της Γαλλικὰ γε-

γραμμαμένα καὶ ἔπειτα τὰ ἐτύπωνεν. Ἀπέθανε τῷ 1888.

1042. (1867, 2 Νοεμβρίου). Π. Σταματάκης, ὑπάλληλος τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων: Οὐδὲν ἐπλήρωσεν μέχρι τοῦ 1871 ἅτε ἄπορος ὤν. Ἀπέθανεν τὸν Μάρτιον τοῦ 1885 καὶ ἐστήσαμεν αὐτῷ στήλην ἐπιτυμβίαν.

1086. (1869, 22 Μαΐου) Σπυρίδων Κόμνος, ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης: Τῷ 1882 ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ζητῶμεν συνδρομὴν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοπώλας, ὁποῖος ἔγινεν οὗτος ὁ Σ. Κόμνος πρὸ ἐτῶν τινῶν, πωλήσας ὁλόκληρον συλλογὴν του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

1197. (1874, 21 Μαρτίου) Πέτρος Ἀκεστορίδης, διδάσκαλος: Οὗτος ἐν Μαγχεστρία συνάξας συνδρομὰς δρ... ἕως 1883 Ὀκτ. δὲν τὰς ἔστειλεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

1247. (1876) Πέτρος Ἀλκαντάρας, Βρασιλίας αὐτοκράτωρ, ἐπιτίμιον μέλος ἢ πρόεδρος, δὲν καλοενθυμούμαι: Προφορικῶς μόνον εὐχαρίστησεν (ἴσως) τῷ Προέδρῳ ἡμῶν λαβὼν τὸ δίπλωμα ἐν Ἀθήναις ἐπὶ κλίμακος ξενοδοχείου. Ἀπέθανεν ἐν Εὐρώπῃ τῷ 1891 ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου.

1309. (1879, 6 Ὀκτωβρίου) Σπυρίδων Λάμπρος, ὕφηγος: Παρὰ τούτου δὲν ἐζητήθη συνδρομὴ τῷ 1882 καὶ 1883 ὡς ὄντος υἱοῦ τοῦ ἀρχαιοπώλου Παύλου Λάμπου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

Βιβλία Πρωτοκόλλου

Σῶζεται πλήρης ἡ σειρὰ ἀπὸ τοῦ 1837 ὅπως ἐπίσης καὶ βιβλία διεκπεραιώσεως ταχυδρομείου κλπ.

Εὐρετήρια ἀρχαίων

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Ἑταιρεία ὀργάνωσε δικά της μουσεῖα, πρῶτα στὸ τουρκικὸ λουτρό, κατόπιν στὸ Πανεπιστήμιο, στὸ Βαρβάκειο καὶ στὸ Πολυτεχνεῖο (*Ἱστορία Ἀ. Ἑτ.*, 31-32, 42, 54). Τὰ ἀρχαῖα ποὺ εἶχε ἀπὸ ἀνασκαφές, ἀγορές, δωρεές κλπ. τὰ παρέδωσε στὸ Κράτος ὅταν ἀνέλαβε ὁ Καββαδίας τὴ Γενικὴ Ἐφορεία τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ τὸ μουσεῖο τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἦταν σὲ θέσῃ νὰ τὰ δεχθεῖ (*Ἱστορία Ἀ. Ἑτ.*, 81). Τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρείας συντάσσονταν κατάλογοι λεπτομερεῖς ἀπὸ τὸ Στέφανο Κουμανούδη πρῶτα καὶ ἀπὸ τὸ γιό του Ἀθανάσιο κατόπιν, τὸν Ἐπιμελητὴ τῶν Μουσείων. Γιὰ τὸ ὕφος, τὴν ἀκρίβεια καὶ τὴν λεπτότητα τῶν περιγραφῶν τοῦ Στ. Α. Κουμανούδη ἀξίζει νὰ διαβάσει κανεὶς τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ Χρήστου Καρούζου (*BCH* 70 (1946), 266-267).

Τὰ εὐρετήρια τῆς Ἑταιρείας εἶναι συνταγμένα κατὰ τὴν ὕλη τοῦ ἀρχαίου: *Χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, σιδηρᾶ, χαλκᾶ, τὰ ἐκ μολύβδου* (2 τόμοι)· *Ὅστέϊνα, ὑάλινα, διαφόρων ὕλων, λίθινα* (2 τόμοι)· *Λύχνοι, μορφαὶ πῆλιναι, πῆλινα σκεύη, μῆτραι πῆλιναι, ἀγγεῖα* (2 τόμοι)· *Νομίσματα*. Γιὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑταιρείας ὡς πρὸς τὴν ἀγορὰ καὶ τὴν συλλογὴ νομισμάτων βλ. α. Ἰδεογραφία τῆς ἐν Ἀθ. Ἑτ., *AE* 1987, 110-111. Πρέπει νὰ παρατηρηθεῖ ὅμως ὅτι τελικῶς ἡ Ἑταιρεία ἀγόραζε νομίσματα, παρὰ τὰ ὅσα λέγει ὁ Στ. Α. Κουμανούδης, μάλιστα ἐπὶ Σβορώνου διευθυντοῦ τοῦ Νομ. Μουσείου.

Ἰδιαιτερός κατάλογος εἶναι τὸ *Βιβλίον εἰσερχομένων ἀρχαίων* ὅπου καταγράφονται, γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα 1882-1895 τὰ ἀγοραζόμενα ἢ δωρούμενα στὴν Ἑταιρεία ἀρχαῖα. Στὴν πρώτη περίπτωσιν ἀναγράφονται, τὸ ὄνομα τοῦ πωλητοῦ καὶ ἡ τιμὴ κτήσεως, στὴ δευτέρῃ τοῦ δωρητοῦ. Ἀξίζει νὰ εἰπωθεῖ ἐδῶ πὼς στὴν Ἑταιρεία σῶζε-

ται σωμείωμα τοῦ Στ. Α. Κουμανούδη, στὰ ἐλάχιστα κατάλοιπά του, ὅπου ἀναγράφονται σὲ στήλη πωληταὶ ἀρχαίων. Ἀκολουθοῦν τὰ ἐξῆς ὀνόματα: Ποστολάκας, Κροκιδᾶς, Κόμνος, Π. Λάμπρος, Ρουσόπουλος, Μεσηνέζης, Ἰω. Λάμπρος, Ξακουστής, Πολυχρονόπουλος, Παλαιολόγος, Λαφαζάνης, Νοστράκης, Μπουργουτζής, Φωτ. Γεωργιάδης, Σωτηριάδης ναύαρχος, Διαμάντης βουλευτής, Μπέλλος, Κουτσοῦκος, Ῥάγκος ἀνακριτῆς, Ἰω. Ἐρνέρης, Ἀναστ. Ἐρνέρης, Αὐγερινὸς Στογ., Λιλιγιάννης, Πασιαλῆς, Μπουρνιάς, Μιτσοτάκης, Νοστράκης υἱός, Ἰωσ. Μελिताῖος, Εὐθύμ. Ἀγγελόπουλος, Γιαγιᾶς. Γιὰ τὴ φρενίτιδα τῆς ἀρχαιοκαπηλείας τὸν 19ο αἰ. βλ. ὅσα σύντομα γράφω στὴν Ἰστ. Ἀ. Ἐτ., 49 καὶ ΑΕ 1987, 85-86 (ἐπιστολὴ τοῦ Παν. Σταματάκη ὅπου καταγγέλλεται ἡ παράδοση ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο ὁλόκληρης τῆς Ἀρχ. Ὑπηρεσίας «εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχαιοκαπήλων Γιαγιᾶδων, Ἐρνέριδων, Πασσιαλίδων, Παλαιολόγων καὶ λοιπῶν αἰσχροκερδῶν ἐταιρειῶν»). Γιὰ τὴ στάση τῆς Ἑταιρείας ἀπέναντι στὴν οἰκογένεια Λάμπρου γίνεται λόγος σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ παρόντος.

Catalogue d'une collection d'antiquités du temps le plus ancien du Nord. Περιέχει τὶς περιγραφὰς 180 λιθίνων ἀντικειμένων ποὺ δωρήθηκαν τὸ 1863 ἀπὸ τὸν P. Schmid, κάτοικο Κοπεγχάγης στὴν Ἑταιρεία.

Ἰδιαιτερός κατάλογος εἶχε συνταχθεῖ γιὰ τὰ ἀρχαῖα ποὺ βρίσκονταν στὸ γραφεῖο τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τὸ 1884 μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου Παν. Εὐστρατιάδου, ὅπως ἐπίσης κατάλογος τοῦ μουσεῖου Τανάγρας χρονολογημένος στὸ 1891.

Οἰκονομικὸ καὶ Λογιστικὸ ἀρχεῖο

Τὸ μερικώτερο αὐτὸ ἀρχεῖο περιέχει τὰ Λογιστικὰ καὶ ταμιακὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας, ἐντάλματα, διπλότυπα, στελέχη ἀποδείξεων, ἐπιταγῶν κλπ., ἀποδόσεις ἐνταλμάτων ποὺ ὅσο νεώτερα εἶναι τόσο ἀναλυτικώτερα καὶ πληρέστερα ἐμφανίζονται. Τὸ ἀρχεῖο αὐτὸ δὲν ἔχει ἐρευνηθεῖ οὔτε καταταχθεῖ. Ἡ μελέτη του θὰ δώσει ἴσως τὴν πληρέστερη εἰκόνα τιμῶν καὶ ἡμερομισθίων στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1837 ἕως σήμερα ἐφ' ὅσον βέβαια δὲν ὑπάρξουν κενά.

Ἀρχεῖο Λαχείου

Τὴν ἱστορίαν τῶν Λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (*Λαχεῖον οἰκίας*, *Λαχεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀρχαιοτήτων*, *Λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος*) ἔχω διηγηθεῖ μὲ συντομίαν (*Ἱστορία τῆς Ἀ. Ἐτ.*, πολλαχού). Στὴν Ἑταιρεία διατηροῦνται καὶ ἀπώλητα γραμμᾶτια καὶ ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑταιρείας, τοὺς πράκτορες, τὶς Ὑπηρεσίες, ὅπως ἐπίσης διαφημιστικὰ μονόφυλλα, ἀγγελίες κλπ. Γιὰ τὶς πρῶτες ἑνδεκα κληρώσεις (1876-1887) ἐκδόθηκαν ἰσάριθμα φυλλάδια μὲ τὰ πρωτόκολλα κληρώσεων καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ κέρδισαν (*Τὰ τῆς πρώτης κληρώσεως τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτου Ἐπιτροπείας, Ἀθήνησιν 1876*. Οἱ τίτλοι τῶν ὑπολοίπων τευχῶν εἶναι πανομοιότυποι σχεδόν).

Ἀρχεῖο ἀγορῶν ἀκινήτων

Ἡ Ἑταιρεία ἀγόραζε καὶ ἀγοράζει ἀκίνητα, κυρίως ἀγροὺς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μὲ σκοπὸ τὴν διενέργειαν ἀνασκαφῶν. Τὰ ἀκίνητα αὐτὰ περιέρονται ἀμέσως στὴ δικαιοδο-

σία τοῦ δημοσίου καὶ τὰ διαχειρίζονται, ἀπὸ κάθε ἀποψη, οἱ ἀρμόδιες Ἐφορεῖες τῶν Ἀρχαιοτήτων. Γιὰ τὴν ἀγορὰ πολλῶν ἀπὸ τὰ ἀκίνητα αὐτὰ ὑπάρχουν τὰ ἐγγραφα ἀγορᾶς τους στὸ ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας.

Ἀπόκρυψη ἀρχαίων κατὰ τὸ 1940/41

Ἰδιαιτέρο μικρὸ ἀρχεῖο ἀποτελοῦν τὰ ἐγγραφα καὶ τὰ πρωτόκολλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόκρυψη τῶν ἀρχαίων τῶν μουσείων καὶ τῶν καταλόγων τους μετὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940. Ὁ τότε Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας Γ. Οἰκονόμος μετεῖχε τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξασφαλίσεως Ἀρχαιοτήτων καὶ ἦταν Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξασφαλίσεως ἀρχαιολογικῶν καταλόγων τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους. Τὸ ἀρχεῖο αὐτὸ περιέχει σχετικὴ ἀλληλογραφία. Πρωτόκολλα ἀποκρύψεως ἀρχαίων καὶ ἐξασφαλίσεως καταλόγων, ἐκθέσεις τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἀρκετὲς φωτογραφίες.

Βιβλιοθήκη ἀρχείου

Περιέχει ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο κάθε δημοσιεύματος τῆς Ἑταιρείας, ἔχει ὅμως μικρὰς ἐλλείψεις ἰδίως στὶς πρῶτες ἐκδόσεις τῶν Πρακτικῶν. Δὲν περιέχει τὰ λογτῆς ἔντυπα τῆς Ἑταιρείας, προσκλήσεις, ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἔντυπες ἐγκυκλίους καὶ γενικῶς ὑπηρεσιακῆς φύσεως ἔντυπα, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι σκορπισμένα στὸ ἀρχεῖο τῶν ἐγγράφων. Πολλῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἑταιρείας διατηροῦνται τὰ χειρόγραφα, ἰδίως τῶν τελευταίων δεκαετιῶν.

Ἀρχεῖο σχεδίων

Τὸ ἀρχεῖο αὐτὸ δὲν εἶναι πλήρως καταταγμένο καὶ περιέχει τὰ σχέδια ποὺ δημοσιεύτηκαν ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία στὰ ΠΑΕ, τὴν ΑΕ καὶ τὰ λοιπὰ δημοσιεύματά της. Περιέχονται ἐπίσης καὶ ἀπεικονίσεις, ὅπως π.χ. τῶν γραπτῶν στηλῶν τῶν Παγασῶν, οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς ὁποῖες δὲν ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθεῖ. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἀντίγραφα ἀπὸ τὸν Φώτῃ Κόντογλου τοιχογραφιῶν καὶ ἀντίγραφα ψηφιδωτῶν. Κατασκευασμένο μὲ ἐξοδα τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τὸν Νικηφόρο Λύτρα καὶ φιλοξενούμενο στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου εἶναι τὸ μεγάλο ἀντίγραφο τῶν τοιχογραφιῶν ἀρχαίου τάφου ποὺ ἐρεῦνησε ὁ Παν. Σταμάτακης ἀνατολικά τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου, στὴ θέση Μεγάλῃ Πόρτα (βλ. Β. Χ. Πετράκου, *Ἱστορία Ἀ. Ἑτ.*, 76-77).

Φωτογραφικὸ ἀρχεῖο

Καὶ αὐτὸ τὸ ἀρχεῖο δὲν ἔχει ἀκόμη καταταχθεῖ. Περιέχει περίπου 8000 μεγάλου μεγέθους γιάλινες πλάκες στὶς ὁποῖες ἀπεικονίζονται ἀπόψεις ἀνασκαφῶν καὶ εὐρήματα ἀνασκαφῶν, οἱ περισσότερες ἀδημοσίευτες. Ὑπάρχει ἀκόμη ἀπροσδιόριστος ἀριθμὸς ἀρνητικῶν κοινού (6 × 9, 6 × 6) ἢ μικροῦ μεγέθους ὅπως ἐπίσης καὶ μεγάλους ἀριθμὸς φωτογραφιῶν χωρὶς ἀρνητικά. Ἰδιαιτέρη κατηγορία τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου ἀποτελοῦν οἱ διαφάνειες γιὰ προβολὴ οἱ ὁποῖες χρησίμευαν σὲ διαλέξεις καὶ λογοδοσίες ἀπὸ τὸν περασμένο ἤδη αἰῶνα. Μερικὲς ἀπὸ τίς διαφάνειες μεγάλου σχήματος πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τίς πρῶτες ποὺ προβλήθηκαν στὴν Ἑλλάδα καὶ σήμερα ἔχουν μοναδικὴ μουσειακὴ ἀξία. Ὑπάρχουν ἀκόμη στὴν Ἑταιρεία ἐγχρωμες γιάλινες διαφάνειες μεγέθους 18 × 24 τῶν γραπτῶν στηλῶν τῶν Παγασῶν, ἴσως οἱ πρῶτες ποὺ ἔγιναν στὴν

Ἑλλάδα καὶ οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν δημοσιευθεῖ. Μαζί με τις 58 ὑδατογραφίες τῶν στηλῶν (ἔργα Ε. Gillieron, Στ. Ξενοπούλου, Ε. Ἰωαννίδη, Ν. Ἀσπρογέρακα) ἀποτελοῦν τεκμηρίωση τῶν μνημείων ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν ἐποχὴ τους.

Τὸ 1965 ἡ Ἑταιρεία ἀγόρασε τὸ φωτογραφικὸ ἀρχεῖο Σ. Βανδώρου ποὺ ἀποτελεῖ ἀπὸ 300 πλάκες με ἀπεικονίσεις ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμερολόγια ἀνασκαφῶν

Τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ ἀρχείου τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἄνισο. Τὰ παλιὰ χρόνια οἱ ἀνασκαφεῖς θεωροῦσαν τὰ ἡμερολόγια τῶν ἀνασκαφῶν ἰδιοκτησία τους καὶ ποτὲ δὲν τὰ κατέθεταν στὴν Ἑταιρεία. Τὰ λίγα ποὺ ὑπάρχουν ἀποτελοῦν δωρεές τῶν κληρονόμων τους (Στ. Α. Κουμανοῦδη, Ι. Κ. Παπαδημητρίου). Πιθανῶς ὁρισμένα ἡμερολόγια νὰ βρίσκονται εἴτε στὸ ἀρχεῖο τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου εἴτε τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας. Ἀπὸ τὸ 1955 ἡ Ἑταιρεία ἀπαίτησε τὴν κατάθεση τῶν ἡμερολογίων τῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἀντιγράφων τῆς καὶ γιὰ τὸ διάστημα 1955-1989 ὑπάρχει σχεδὸν πλήρης σειρά.

Εἰδικώτερα ξένα ἀρχεῖα καὶ κατάλοιπα

1) Ἀρχεῖο καὶ κατάλοιπα *Παναγιώτη Εὐστρατιάδου*, (1815-1888), Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων (1863-1884) καὶ διαδόχου τοῦ Κυριακοῦ Πιττάκη. Περιέχει ἔγγραφα, ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία, καταλόγους ἀρχαίων, ἐκθέσεις, φοιτητικὲς σημειώσεις, μεταφράσεις, λίγα φύλλα ἐφημερίδων καὶ κυρίως τὸ *Ἡμερολόγιον Ὑπηρεσίας* (1863-1884) στὸ ὁποῖο ὁ Εὐστρατιάδης σημείωσε ἡμερολογιακῶς, τίς ἐνέργειές του ἢ τὰ ἔγγραφα ποὺ λάβαινε. Χρῆση του ἔκαμε ἡ Ἀγγλικὴ Κόκκου (*Ἡ μέριμνα γιὰ τίς ἀρχαιοτήτες στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ πρῶτα μουσεῖα*, Ἀθήνα 1977, Ἑρμῆς).

2) Ἀρχεῖο *Νικολάου Μπαλάνου* (1860-1942), τοῦ ἀναπληρωτῆ τῶν μνημείων τῆς Ἀκρόπολης, ἀγορασμένο ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία τὸ 1966. Περιέχει ἔγγραφα, ἐκθέσεις, σχέδια καὶ φωτογραφίες μνημείων, ἀλληλογραφία του με ἀρχαιολόγους καὶ ἀρχιτέκτονες, τὸ βιβλίο τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀναστήλωση τοῦ Παρθενῶνος (1895-1902) καὶ ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα. Τὰ ὅσα ἀφοροῦν τίς ἀναστηλώσεις τῶν μνημείων τῆς Ἀκρόπολης ἔχουν δοθεῖ σὲ ἀντίγραφα στὴν Ἐπιτροπὴ Συντηρήσεως Μνημείων Ἀκροπόλεως (ΕΣΜΑ) ποὺ ἀσχολεῖται σήμερα με τὴ διάσωση τῶν μνημείων αὐτῶν.

3) Κατάλοιπα *Βασιλείου Λεονάρδου* (1857-1930), Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου. Περιέχουν κυρίως ἐπιγραφικὲς σημειώσεις, τὰ χειρόγραφα τῶν δημοσιεύσεών του, ἔντυπα, ἀλληλογραφία.

4) Κατάλοιπα *Στεφάνου Α. Κουμανοῦδη*. Περιέχει ἡμερολόγια ἀνασκαφῶν (Διονυσιακοῦ, Πυργιώτισσας (στοῖς Ἀττάλου), Ἀγ. Δημητρίου Κατηφόρη, Ὀλυμπείου, Σερπενζέ, Διπύλου), λίγες σημειώσεις καὶ τὸν μικρὸν κατάλογο τῆς νομισματικῆς του συλλογῆς (βλ. Β. Πετράκο *ΑΕ* 1987, 110-111).

5) Κατάλοιπα καὶ ἀρχεῖο *Παν. Καββαδία* (1850-1928), Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων (1885-1909) καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Περιέχονται σημειώσεις ἀπὸ ἀνασκαφές καὶ παραδόσεις, ἔγγραφα ὑπηρεσιακὰ καὶ δικαστικὰ (γεγονότα τοῦ 1909), ἀλληλογραφία, φωτογραφίες ἀνασκαφῶν Κεφαλληνίας καὶ σχέδια καὶ φωτογραφίες ἀνασκαφῶν τοῦ τῆς Ἐπιδάουρου.

6) Τὸ 1951 ἀγοράστηκαν ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία χειρόγραφα ἀρχαιολογικοῦ περιεχομέ-

νου τοῦ σχολάρχου Ἑμμ. Ἰωαννίδου, σχετικὰ μὲ τὰ μνημεῖα τῆς Ἀμοργοῦ. Τὸ τμήμα τῶν ἐπιγραφῶν ἔχει δοθεῖ γιὰ δημοσίευση στὴν καθ. τοῦ Πανεπιστημίου Λίλα Μαραγκοῦ.

7) Κατάλοιπα Ἀλέξανδρου Φιλαδελφέως (1876-1955), Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, δωρεὰ τὸ 1939 τοῦ γιοῦ του Θ. Φιλαδελφέως. Περιέχονται κυρίως ἀποκόμματα ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν μὲ ἄρθρα του καὶ διαφάνειες ποὺ χρησιμοποίησε στὶς διαλέξεις του.

8) Κατάλοιπα Ἰω. Κ. Παπαδημητρίου (1904-1963), Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, δωρεὰ τοῦ γιοῦ του Κ. Ι. Παπαδημητρίου (ἡμερολόγια καὶ φωτογραφίες ἀνασκαφῶν)· Ἰω. Θρεψιάδου (1907-1962), Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, δωρεὰ τῆς γυναίκας του Ἀντιγόνης Μπέλλου Θρεψιάδου (ἡμερολόγια, σχέδια, φωτογραφίες ἀνασκαφῶν)· Φοῖβου Σταυροπούλου (1904-1972), Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων (ἡμερολόγια, φωτογραφίες ἀνασκαφῶν, ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα, ἔγγραφα σχετικὰ μὲ μουσεῖο Γεωργίου Α').

9) Κατάλοιπα Ἀναστασίου Ὁρλάνδου (1887-1979), Γενικοῦ Γραμμ. Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας (1951-1979). Περιέχουν σημειώσεις, φωτογραφίες, σχέδια, ἔντυπα ἐπιγραφῶν ποὺ ἀκόμη δὲν ἔχουν ἀνοιχτεῖ.

10) Κατάλοιπα Γεωργίου Οἰκονόμου (1883-1951), Γραμματέως τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας (1924-1951). Περιέχουν χειρόγραφα μελετῶν καὶ διαλέξεων, πανεπιστημιακῶν παραδόσεων, ἡμερολόγια ἀνασκαφῶν, προσωπικὲς ἀρχαιολογικὲς σημειώσεις ἀπὸ μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, φωτογραφίες, σχέδια, ἔντυπα, ἀνάτυπα μελετῶν, ὁμιλιῶν.

Πάπυροι, ἔκτυπα. Στὸ ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας φυλάγονται ἀκόμη 233 πάπυροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 70 ἔχουν δημοσιευθεῖ, τὸ 1939, στὴ σειρὰ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τὸν Γ. Πετρόπουλο, καὶ ἔκτυπα ἐπιγραφῶν, κυρίως τοῦ Ἀμφιαρείου Ὁρωποῦ (Β. Λεονάρδος).

Ἐπιπλα καὶ σκευή. Σῶζονται στὴν Ἑταιρεία λίγα παλαιὰ ἐπιπλα μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ πολυθρόνα μὲ τὰ βασιλικά ἐμβλήματα ποὺ κατασκευάστηκε εἰδικὰ γιὰ τὸν διάδοχο Κωνσταντῖνο ὅταν ἔγινε Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας (1895), παλαιὰ τοπογραφικά ὄργανα, φωτογραφικὲς μηχανές, μηχανὲς προβολῆς, γραφομηχανές.

Γιὰ πολλοὺς λόγους καὶ κυρίως διότι οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἑταιρείας ἦταν πολὺ ἀπασχολημένοι μὲ τίς προσωπικὲς τοὺς ἐρευνες ἢ διότι ἦταν πολὺ κοντινοὶ στὰ γεγονότα καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶχαν ἄμεση καὶ πλήρη γνώση τῶν πραγμάτων, παραμελήθηκε ἡ τακτοποίηση καὶ ὀργάνωση τοῦ ἀρχείου. Ὅσα ἔγγραφα, σχέδια, φωτογραφίες προσκομίστηκαν σ' αὐτὸ μετὰ τὸ 1959 δὲν κατατάχτηκαν καὶ ἀκόμη δὲν ἀνοίχτηκαν (ἀρχεῖο Ὁρλάνδου), εὐτυχῶς ὅμως δὲν καταστράφηκαν. Ἐμεινὰ ἀπρόσιτα καὶ σκονισμένα ὡς τὸ 1988. Τὸ Συμβούλιο ποὺ ἐκλέχτηκε στὶς 19 Ἰουνίου 1988 ἔκρινε πὼς ἡ τακτοποίηση πλήρως τοῦ ἀρχείου ἦταν πρωταρχικὸ μέλημά του. Χρειάστηκε νὰ γίνουν οἰκοδομικὲς ἐργασίες σημαντικῆς ἔκτασης καὶ δαπάνης στὸν τέταρτο ὄροφο τοῦ μεγάρου τῆς Ἑταιρείας καὶ στὰ ὑπόγεια καὶ μετακινήσεις ὑπηρεσιῶν τῆς γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν νέοι χώροι ὅπου ἤδη ἄρχισαν νὰ τοποθετοῦνται καὶ νὰ ἀπλώνονται ἔγγραφα, σχέδια, φωτογραφίες. Ὁ διαθέσιμος χώρος τῶρα εἶναι τετραπλάσιος ἐκείνου τοῦ 1988 καὶ οἱ ὁροὶ ὀργάνωσης σχεδὸν ἰδανικοί.

Ἡ ὀριστικὴ κατάταξη τοῦ ἀρχείου θὰ ἐπιτρέψει καὶ τὴ διεξοδικὴ περιγραφή του καὶ

ἀκόμη τὴν παροχὴ λεπτομερῶν πληροφοριῶν ποὺ ἐνδιαφέρουν τοὺς ἀρχαιολόγους ἀλλὰ καὶ ἀφοροῦν τῇ νεώτερῃ Ἱστορίᾳ μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΠΕΤΡΑΚΟΣ

ΑΡΧΕΙΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΕΜΟΛΟΓΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ἱστορίας Στρατοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ (ΔΙΣ/ΓΕΣ) ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1987 τὴ συγκρότηση ἐνὸς ἀρχείου ἀρχαίας ἐλληνικῆς πολεμολογίας. Τὸ ἀρχεῖο περιλαμβάνει στοιχεῖα περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὁργανώσεως, τῆς πολεμικῆς τέχνης, τῆς ὁχυρωτικῆς, τῆς πολιορκητικῆς καὶ τῆς ὀπλοτεχνίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Πρόκειται περὶ φωτοαντιγράφων βιβλίων καὶ μελετῶν ποὺ ἀφοροῦν στὰ ἀνωτέρω θέματα καὶ καλύπτουν τὴν περίοδο μεταξὺ τοῦ 29ου π.Χ. αἰῶνα (πρῶτα δείγματα ὁχυρωτικῆς στὸν Ἑλλαδικὸ ὠκεὸς) καὶ τοῦ 2ου π.Χ. αἰῶνα. Τὸ ἀρχεῖο ἀποτελεῖται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ 130 ἄρθρα καὶ 10 βιβλία καὶ εἶναι προσιτὸ σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο.

ΝΙΚΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΕΙΟ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Νίκος Βλασσόπουλος, μόνιμος κάτοικος Λονδίνου, ἀπαντώντας σὲ αἴτησή μας, εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ἐνημερώσει γύρω ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο του τὸ σχετικὸ μὲ τὰ χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἀρχεῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς ἐξῆς ἐνότητες: Α' *Παράνομος Τύπος Ἀθηνῶν* (40 τίτλοι), Β' *Νόμιμος Τύπος Ἀθηνῶν* (5 τίτλοι, οἱ ἐφημερίδες καλύπτουν κυρίως τὴν περίοδο τῶν Δεκεμβριανῶν μέχρι καὶ τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1945), Γ' *Δελτία Εἰδήσεων* (5 τίτλοι), Δ' *Προκηρύξεις*, Ε' *Φυλλάδια καὶ Περιοδικὰ* (4). Καθὼς τὸ ὕλικό τῶν χρόνων αὐτῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ διεσπαρμένο καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸ ὀριστικὰ χαμένο, θεωροῦμε χρήσιμη τὴν καταγραφὴ τέτοιων συλλογῶν καὶ τὴν διεξοδική τους παρουσίαση.